

Határtalanul! Erdélyben
Erdély természeti, történelmi értékei. A mondák nyomában
HAT-18-01-0267
2018. 10. 08 – 10. 12.
Fráter Erzsébet Általános Iskola

Beszámoló

Iskolánk 7. osztályos tanulói 2018. őszén Erdélybe utaztak a Határtalanul pályázat jóvoltából.

Az utazás tematikája Erdély természeti, történelmi értékei köré szerveződött, illetve ezeket a mondák, mesék segítségével igyekeztünk összefűzni. Vezérfonalnak tekintettük Szent Lászlót és az életével kapcsolatos mondákat is.

Szent Lászlóhoz kapcsolódva az utazás előtt Szentkút körül tettünk egy rövid túrát. Szentkúton a kegyhely és a remete barlangok mellett megtekintettük Szent László ugratását, ami egy hasadék, és hasonló a mondája a Tordai szakadékéhoz.

Végre elérkezett a várva-várt nap. Korán reggel indultunk, szinte mindannyiunk számára ismeretlen vidék felé. Sokan közülünk még nem jártak ilyen messze az otthonuktól. Sok órai buszozás után az első látnivaló, szinte azonnal a határátlépés után Nagyváradon a Szent László szobor és a Székesegyház volt. Felelevenítettük a szobor csodás mondáját.

Útban Kolozsvár felé megálltunk Királyhágón, ahol megtudhattuk mi a jelentősége az egyszerű parkolónak. Innen kezdődik Erdély!

Útközben a Gábor cigányok házeit is megcsodálhattuk, megtudtuk honnan kapták nevüket, és néhány érdekességet életükről.

Délután Kolozsváron sétát tettünk a Házsongárdi temetőben és mécsest gyűjtöttünk híres nagyjaink sírjainál. Megtaláltuk Kós Károly, Dsida Jenő, Reményik Sándor sírját is.

Elsétáltunk Mátyás király szülőháza felé, és lovasszobrában is gyönyörködtünk. Sajnos a Szent Mihály templomot csak kívülről vehettük szemügyre, átalakítás miatt zárva van.

Az első éjszakánkat a Diakóniai Központ szállásán töltöttük, nagyon finom vacsora után, kényelmes ágyakban.

Reggeli után a tordai sóbányához indultunk. Lenyűgöző volt a bánya nagysága, az óriáskerék, az üveglift. Gyalog mentünk le a bánya alsó szintjére, a sok lépcső szintén éreztette velünk a hatalmas méreteket. A sóbányászatról szóló kiállításrész tudatosította a só értékét bennünk.

A bánya végig járása, az óriáskerék, a lift kipróbálása után a Tordai- hasadék felé vettük az útirányt. Túrászunk végig a hasadékon, és csak ámultunk, bámultunk. Soha nem látott méretek! És ez a hasadék is Szent László ugratásával alakult ki...

A délután folyamán útközben Zetelaka felé megálltunk Korondon, hogy megnézhessük a világhírű korondi edényeket, és a szebbnél szebb kézműves dolgot.

A második nap este már Zetelakán hajtottuk álomra a fejünket egy nagyon bőséges, finom vacsora után.

A harmadik, Erdélyben töltött napon újra sok látnivaló várt ránk. Korán reggel indultunk, megálltunk a csíksomlyói kegytemplomnál, megnéztük a siculicidium emlékművét Mádéfalván.

Sétáltunk a Gyilkos-tónál és a Békás- szorosban. Megismertük kialakulásukat, a valódi földrajzi okokat, de a kapcsolódó mondák is érdekesek.

Az utolsó teljes napunkon nagyon sok program várt ránk. A parajdi sóbányát tekintettük meg azonnal a nyitáskor. Majd egy rövid túrát tettünk a Sósorosban. Gyönyörű és érdekes felszíni sóformákat láttunk. Székelyudvarhelyre menet útközben megtekintettük és koszorút helyeztünk Tamási Áron emlékművére Farkaslakán. Székelyudvarhelyen megnéztük a város nevezetességeit, az Emlékezés parkját.

Nagy várakozással indultunk neki a délutánnak. Ezen a napon várt ránk a Madarasi-Hargita. Egy valódi magashegységi túra! Felfelé menet megfigyelhettük a magashegységi övezetességet, de a hegy csúcsa, a rengeteg kopjafa, a sok- sok emlék megható volt. Építettünk egy sztupát az általunk hozott kövekből. Falunkat, annak köveit hagytuk ott, amelyre idézeteket írtunk, amelyek valamely módon

kapcsolódnak hozzánk. Alig tudtuk otthagyni ezt a csodát, de igyekeznünk kellett, mert egy szintén nagyon várt program következett.

Zetelakára érve szállásadónk rossz hírral várt. Az aznap estére tervezett, a falu gyermekeivel való találkozást lemondták. Előző éjjel a medvék bemerészkedtek a faluba, a délutános műszakban dolgozókat is busszal szedték össze, házig szállították. Ilyen körülmények között nem engedték el a gyerekeket, hogy találkozzunk. Pedig terveztük, hogy egy vetélkedőt tartunk, amelyben Szent Lászlóról, a sóról szóló tudásunkat tesszük próbára. Falunkról és környékünkről még vetítéssel is készültünk. Sajnáljuk, hogy elmaradt a találkozó. Ajándékainkat, amelyeket mi készítettünk, átadtuk szállásadónknak, aki eljuttatta a zetelakai hetedikesekhez.

Az utolsó nap reggelén csalódottak voltunk. Hiányoztak az otthoniak, de olyan szívesen maradtunk volna még! Annyira gyorsan eltelt ez a pár nap. Rengeteg élményben volt részünk, mintha mindig is tartoztunk volna ide, ugyanakkor alig 4 napot töltöttünk a csodák földjén.

Hazafelé megálltunk még Szovátán, röpke pillantást vetettünk a heliotermikus tóra, majd egy király- hágói ebéd után búcsút vettünk Erdélytől és hazautaztunk.

Biztosak vagyunk abban, hogy ez az ötnapos utazás mindannyiunk életében jelentőséggel bír.

Köszönjük mindenkinek, aki lehetővé tette számunkra, hogy ilyen, egész életre szóló élményben részesüljünk!